Ve to bo se zapisalo na Tvojo kosmato že nekdaj pogubljeno dušo, če je še kje kazen božja za ktero Ti malo veruješ. Farani se pa opomnijate, če imate namen za svoje rajnike kaj dobrega storiti, bodi si kako mašo ali kaj drugega, nesite rajši v sosedne župnije kjer se sv. maše, ktere oznaniš za celi teden in si potem v tednu po štiri dni v Brezovcu, mogoče je opravljata se svojo Mico, ?? No to so lepe maše, ktere našim rajnim kaj malo koristijo. Tebi tak za maše ni, ampak za denar, kterega vedno dobiti rabiš za svoj grad in za svojo lepo Mico. Kaljič zdaj Te še pa nekaj vprašamo, kam si ga spravil tiste kamnate türstoke, ki so bili nekdaj na cerkveni hiši, nisi njih odpeljal v svoj gradič, moreš dokazati da ne, ali se drva v župnijski hosti sekajo samo za farovž ali tudi za Tvojo Mico v Brezovec???? Še nekaj, tudi od nekdajnega rajnega konzuma si prodal nekaže dobro, smo videli kako se je svojemu sogoru Reicherju na voz nalagal. Še mnogo novi imamo da bi Ti njih našteli pa za sedaj to zadosti, drugikrat pa bomo segnili še dalje nazaj v Tvojo vzorno življenje in popisali celo gočovino od Tebe. Čakaj tiček enkrat boš se tudi Ti vjel v kletko iz ktere več ne uideš. Mica, Tebi pa svetujemo ne hodi tako pogosto na Leskovec čeravno najrajši prideš ponoči, Kralj Ti pa glej rajna s voje dekle katerim sicer ni dosti zameriš, ker se družina navadno ravna po gospodarju. Ali se spodobi, da Tvoje dekle na štali spijo in se po cele noči z fanti zabavljajo, kar Ti nako dokažeme, če si Ti tako slep da ne vidiš ali nočeš videti. Siliš tudi vedno za zidanje novih štal, ker pa kakor se vidi Ti manjka denarja, obrni se do Perkovega Jožeka kteri navadno vsaki večer pri Tvoji deviški Bariki spi, bo gotovo tudi kaj pripomogel, saj je dosti dobrih uric vžival na Tvojih štalah. Dosti do videnja Več faranov.

Rogaška Slatina. Naša kmetijska podružnica zboruje v nedeljo dne 28. julija ob 3. uri popoldan v hotelu „pri pošti“ na Slatini. Pri taj priliki se vrši slovesna izročitev srebrne medalje c. kr. km. družbe g. direktorju Jožefu Simoniju v Rogatcu in častnega diploma imenovane g. direktorju Pürkerju v Kostrivnici. Ne bomo popisovali posamezne zasluge imenovanih gospodov, ker iste so itak vsakemu za napredek vsemu kmetu dobro znane. Omenim le, da si je g. direktor Jožef Simony kot dolgoletni okrajni načelnik, kot stari in jako marljivi odbornik naše kmetijske podružnice pridobil izvanrednih zaslug za kmetijstvo. Istotako si je g. direktor Pürker, kot vzgleden oskrbnik dr. Gotscherjevega veleposestva v Kostrivnici, tudi kot dolgoletni odbornik km. podružnice, kakor kot nevstrašeni zastopnik kmečkih interesov v okrajnem zastopu veliko zaslug za naše kmetijstvo nabral. Osrednji odbor c. kr. kmet. družbe v Gradcu ni mogel marljivo delo naše podružnice primerneje ceniti, kakor da je dva naših veteranov na polju kmetijstva odlikoval. Naše prisrčne čestitke odlikovanoma gospodoma in istotako izvanredno marljivi podružnici. Današnji dan (nedelja 28. julija) naj ne bo praznik za vse kmete obširnega podružničnega okoliša; bo nam naj vsem v spodbudo. Poprimimo se vsi brez strankarskih pomislekov kot kmetje kmečkega napredka! Ako so nam naši otroci ljubi, delajmo na to, da bodo dobili veselje do zemlje na kateri je tekla njih zibelj, poslužimo se pridno različnih sredstev za gospodarski izboljšek, udeležimo se kmetijskih zborovanj, pristopimo kot udje h kmet. podružnici (letnina 3 krone) dobili bomo dober časopis, porabimo te nauke, poboljšajmo si naše travnike, osušimo jih z drinažami, gnojimo jih, snažimo z brano travnike, osnažimo in vglobimo potoke in jarke, bodimo previdni s hlevskim gnojem, obrnimo naš ponos tudi gnojišču, skladajmo tam, pravilni gnoj, da ne izginejo iz njega najboljše snovi, sadimo na primerni kraj, pravilno in dobro sadno drevje itd. Naši otroci bodo vse to zasledovali in z veseljem se bodo gospodarjev nasvetnik pripravljal za bodočega gospodarja. K spredaj omenjenem zborovanju ste vsi zavedni kmetje prisrčno povabljeni. — Andrej Drofenik, kmet in ud km. podružnice.

Iz Črešnic-Dramelj. Ker župnik Franc Ogrizek razglaša, kako dobro je on čez dopis od 9. junija v popravku od 30. junija nesrenico dokazal, zatoraj blagovolite, g. urednik, to-le nakratko sprejeti: 1.) Ogrizek pravi, da je od leta 1899 z občino mir imel, kaj pa poprej od leta 1895 do 99? Takrat so pa baje farani vino, meso in sadje „kradli“ in bili iz prižnice in po časnikih kot taki razglašeni ter sodniji tirani, dokler ni Ogrizek nekam zginil! Kaj ne, g. župnik? 2.) Kakor nikoli in nikjer tako tudi v Črešnicah ključarja cerkveno zemljo ne obdelujeta; to je neumnost; ampak le cerkveni vinograd, — farovško zemljo in take vinograde pa seveda župnik sam. Potem pa ta kolobocija spet sam pravi, da je veliko zemlje v travo spremenil, ker ni delavcev dobiti; a ti pa se ponujajo, pa ne za roboto, in tudi za plačilo ne „sitnežem“, ki težake preganjajo kakor divjaki svoje sužnje! 3.) Ogrizek trdi, da je imel od škofije dne 5. julija 1907 (?!) pravico les podirati in ga prodajati. Sam Bog ga naj razumi! Leta 1903 (!) pa je bila že uradna preiskava in ostra prepoved še nadalje prodajat. Ako je on res vsak krajcar za popravo dal, zakaj pa se je potem hotel od same jeze zgristi, za poprave pa je vedno beračil ali pa se je iz cerkvene kase vzelo?!! 4.) Naj si le župnik ob času deževja hlev poprejšnjega soseda ogleda, ali še bolje na mokroto vleže, potem bo že čutil, in — naj veliko škodo popravi. 5.) Več ko sto let ni nobenemu duhovniku in faranu zid okrog cerkve napoti bil, le modri sebičnež je svojo posebno klobaso zahteval! Tedaj so stavitelji zida tako nespametni bili v primeri modrijana Franc Ogrizeka?! Povsod je zid okoli in okoli ali pa celo nič. Poprej je bil prehod skozi zid dva metra širok, sedaj pa deset metrov. Je-li Ogrizek tako debeli ali Črešničani, da se poprej procesija ni mogla razvijati?! Zadnjo svečano nedeljo so ptujci, tudi Dramljčani, Ogrizekovo iznajdbo, zopet občudovali! Ni čudo, da so Ogrizekove pridige v Dramljah sedaj tudi v „Domovini“ in „Narodnem Listu“ tako pogosto popisane.

Sv. Križ pri Mariboru! Gospod urednik, prosim Vas za malo prostora v našem listu. Naznaniti Vam hočem, kako so naši kimavci drugič častno pogoreli. Lani so bile prinas občinske volitve. Pomedli smo vse, kaj je bilo smetljivega, samo v dveh kotih je ostalo še nekaj smeti; ki pa pridejo prihodnjič na smetišče. Zanje je bilo to preveč; iztuhtali so gospod župnik njih vodja nekaj, da bi jih rešili tega poraza. Kimavci z veseljem ubogajo in so rekurirali. Že pred dvema mesecoma je prišel rekurz nazaj in je bil završen; ali župan noče razpisati volitev za župana; baje se mu je županski stolec k telesu prirastel, zato bodemo mi napredni kmetje priskrbeli zdravnika za operacijo, da bode mu stolec rešil od telesa. Gospod župnik, Vam pa nič ni pomagala Vaša agitacija, čeravno ste skoro vsakemu kmetu listek poslali katere odbornike naj voli. Na listek zapisati seveda niste pozabili v II. razredi ime Anton Kocbek (župnik). Nič Vam ni pomagalo čeravno ste obljubovali, da boste v slučaju izvolitve za občinskega šriberja brezplačno. Prešmentani „pauri“, da ga nismo hoteli ubogati! Ali celo njegovi somišljeniki so rekli: fajmoštra pa ne nucamo poleg; so pač spoznali, koliko Vi radi zastojn storite. Tudi vi četverica Jakec, Lipek, Cepek, Hanzek se enkrat spametujte in ne zajemljite več od župnika modrosti; dovolj ste se zdaj prepričali, da vsakokrat zagrabite prazno slamo ali pa žarečo tresko, da se opečete. Gospod župnik, spametujte se enkrat tudi Vi, in razlagajte na prižnici raje božje besedo, kakor pa preklinjate matere, katere so rodile ljudi ki znajo svobodno misliti, in se ne dado dresirati kakor lovski psi. Pozivljamo Vas tudi da se ravnate po besedah sv Pavla katere ste nam citirali raz prižnice: Vi ste tako rekoč delivci milosti božje. Ne bodite toraj delivci nemira in prepira. Kadar Vas bojo zopet nadlegovale kakšne skušnjave blagovolite vprašati Josefa Satlera, župnika Vaših lastnosti kako so ga pognali križanski kostrunčeki, ko je bil zasejal prepir med svojimi ovčicami. Poznate pesem: Proč, proč se mi pober', ti črni srakoper. Več kmetov.

Sv. Jakob v Slov. gor. Naznanjam Ti, predragi „Štajerc“, da se Rabuzekov agent „Kapunov Anža“ v „Slov gospodarju“ zaradi zadnjega dopisa, s katerim smo mu prišli do živega, na nek poseben način spravičuje. — Ta široko-ustnež napada v tem dopisu tudi Tebe, predragi „Štajerc“, seveda pa samo zato, da ne govoriš ž njim tako lepo kakor nežne „jungferce“, da mu poveš resnico odkrito in brez svinkov. H. Kopitar, ali veš, kaj je list „Štajerc“ in kakšen pomen ima? List „Štajerc je prekoristen list nevednemu ljudstvu, kateri že ima lepo število naročnikov in ima nalogo, da zboljša bodočnost. H. Zapomni si to! Neumni čevljarček zagovarja v dopisu tudi svojega „komadanta“ namreč našega kaplana Rabuzeka. Ta podrepnik si misli, da je ljudstvo res tak neumno, in ne pozna značaja tega fanta. — Obnašanje tega kaplančeta bilo nam je že takrat znano, ko se je še po Škalah potepal. — Znano je, da agentom ni ravno dosti verjeti. Čevljar „Kapunov Anža“ njegovega mogočneža tudi hvali, da je svet za dobro stvar, a Jakobčani če tega nismo opazili. Mogoče zato, da je ustanovil nepotrebno „izobraževalno“ društvo? To društvo je res presneto dobra stvar, ker prireja veselice in gledališke igre; kaj pa navadno sledi, je znana reč. H. Po društveni časopisih se pa napadajo in blatijo vsega spoštovanja vredne osebe. Ros lepo društvo! Tukaj imamo tudi dokaz, kakor trdiš predragi „Štajerca“ tudi Ti, da na celem svetu ni lista, kateri bi na tak lažnjivi, hinavski, podli in surovi način pisal, kakor ravno klerikalne cunje. — Čevljar piše tudi, da vpoštuje vsakega duhovnika in kot veren kristijan si še želi na zadnjo uro duhovnika. Tudi mi si želimo na zadnjo uro namestnika božjega, a takšnega, kateri je res vreden, da to ime nosi. — Slabih in malovrednih duhovnikov pa ni nikdar ne bodemo spoštovali in takih tudi ne maramo. — O našem Rabuzeku še vemo tudi marsikatere „pikantne afere“, katerih pa danes, zaradi pomanjkanja prostora ne moremo objaviti. — Če bode potrebno, pa se bodemo prihodnjič zmenili. Dokler bodete z palicami po nas udrihali, toliko časa bijemo mi s polenami neustrašeno nazaj! — H. Jaka, nucaj vendar pamet in poboljšaj se! Kadar bode Ti pa začela tista sitna muha po glavi brneti, pa idi na „vrh“ in začni napinjati Tvoje „ogluhjene lajle“ mogoče Ti pridejo na pomoč ljubljanski črni krokari in tisti zeleni nežni ptiči, kateri stanujejo navano v lužah, in stem prirediš Tvojim podrepnikom in čistim devičicam, fini tamburaški „koncert“. Mogoče postaneš potem boljše, da ne bodeš več vbogega organista po „žagredu“ pretepal. — Predragi „Štajerc“! Jaz vem, da Te že z mojim dopisom nadlegujem, pa nekaj bi še Ti vendar rad povedal. — Naš Rabuzek, bode moral namreč v kratkem „vandrati“; on se seveda tega dogodka se veseli, veselimo pa se mi zato bolj, ker vemo, da bode kakor si nam že tudi Ti predragi „Štajerc poročal, takšna muzika, da bode baje vse črez potoke skakalo. Rabuzek Ti naš, vstani pri nas, mi radi Te mamo, zato, v „Štajerca“ Te damo! —

Novice.

„Štajerc“ v državnem zboru. Dne 19. julija je imel ptujski poslanec Malik v državnem zboru večji govor, v katerem je razkrinkal tudi hujskanje prvakov ter nesramno gonjo proti „Štajercu“. Vmešaval se je celi čas brežiški palček dr. Benkovič, ki jih je zato tudi prav pošteno po jeziku dobil. Glede „Štajerca“ je govoril poslanec Malik približno tako-le:

Malik: Hujskanje prvaških advokatov in duhovnikov se mora enkrat končati. Velik del slovenskega prebivalstva zahteva nemških šol, nemških uradnikov in sodnikov.

Dr. Benkovič: To je laž! Tega sami ne verujete.

Malik: To kar Vi trdite, je laž! Interpelacija glede „Štajerca“, ki jo je vložil poslanec Benkovič, je obrekovanje in nezaslišano izzivanje prebivalstva!

Dr. Benkovič: To ni res, čitajte to interpelacijo.

Malik: Ali ste Vi dr. Benkovič?

Dr. Benkovič: Ja!

Malik: O to me zelo veseli. Z Vami bodem imel še veliko opraviti. Ta interpelacija pomeni nizko ovaduštvo oblasti.

Dr. Benkovič: Pomirite se v Vaših izrazih.

Malik: Ako se pravi v interpelaciji, da zlorablja „Štajerc“ tiskovno prostost pod patronanco oblasti, potem je to laž.

Dr. Benkovič: Vse je res!

Malik: Neresnično je, da zlorablja „Štajerc“ tiskovno prostost, neresnično, da stori to pod patronanco oblasti, da hujska! Res pa je, da je „Štajerc“ v slovenskem jeziku pisani časnik —

Dr. Benkovič: Sramota je za Nemce na Sp. Štajerskem.

Malik: „Štajerc“ izobražuje slovensko prebivalstvo —

Dr. Benkovič: Mi vemo, kaj je —

Malik: Držite svoj gobec! Vi nočete, da bi zbornica izvedla, zakaj se gre. „Štajerc“ ima namen, da pojasni prebivalstvu delo hujskajočih advokatov in duhovnikov ter dobiček, ki ga ima slovensko ljudstvo od mirnega razmerja z Nemci“. itd.

Tako se je obravnavalo prvič v državnem zboru o našem listu. Benkovič se je obnašal tako, kakor se obnašajo klerikalni hujskači po svojih shodih. Ali to pot jo je pač skupil. Pred vso zbornico je moral požreli očitanje laži in obrekovanja! Pečat laži nosijo vsi klerikalni poslanci na svojem čelu. To je uspeh Malikovega govora! Govorili pa bodemo še naprej — izven in v zbornici!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Hofrat Ploj in okrajni zastop ptujski. V „lajbžurnalu“ dr. Jurtele se je že dalje časa napadalo okrajni zastop ptujski. Zdaj je sedel tudi hofrat Ploj na Jurtelove limanice in sprožil v državni zbornici interpelacijo zaradi nadomestnih in glavnih volitev v okrajni zastop. Kaj je na stvari? Sedanji okrajni zastop je bil voljen do 27. julija t. l. Ko je Ploj torej interpeliral in še danes, ko pišemo te vrstice, je trajala še funkcijska doba naprednega zastopa. Sicer pa je to vse stvar c. k. namestništva v Gradcu. Namestništvo ima napraviti volitve; načelnik g. Ornig žalibog še ni štajerski namestnik in torej res ne more ugoditi željami prvaških „kravalbruderjev“. Sicer pa se naj primejo Jurtela, Ploj e compagnia bella za lastne nosove. Skoraj dve leti po končani funkcijski dobi je pustil sklicati prejšni prvaški okrajni zastop nove volitve, pri katerih je potem seveda pogorel. Takrat ni nobeden „interpeliral“. Kar se pa tiče nadomestnih volitev, je to vse popolnoma pravilno. Dokler ni izstopilo iz zastopa toli članov, da so bile posamezne skupine zastopa v občutni manjšini, toliko časa ni bilo vredno, vprizoriti nadomestnih volitev. Ko pa je odšel Kaiser, umrla Leskovscheg in Sellinschegg, je postalo to potrebno in volitve so se vršile. Kaj je na tem nepravilnega? No, mi vemo, zakaj se gre tej prvaški gospodi. Jurtela, Zelenik in Brenčič bi zopet radi prilezli v okrajni zastop, ki je nesel pod prvaško vlado posameznim gospodom tako lepe plodove. Brenčič bi menda zopet rad dragi svoj les prodajal. Ali iz te moke ne bode kruha, to vam garantiramo! Ljudstvo pozna vaše težnje in namene in ljudstvo bode na dnevu volitve samo sodilo... Pomirite in ne vznemirajte se torej, gospod hofrat Ploj! Mi se ne bojimo volitev, ki bodo pravočasno prišle in pravočasno — pomedle prvaške odrešenike. Pa punktum!

„Narodni list“ je šel med jezuvite. Povedali smo zadnjič, da sedita Roblek in Ježovnik v klubu, ki je „krščansko-demokratičen.“ Vsak človek, ki je pošten in se razume vsaj malo na politiko, mora vedeti, da je ime „krščansko-demokratično“ istega pomena kakor „krščansko socialno“ ali po domače „klerikalno“. Glasilo celjskih dohtarjev pa zanika to resnico in psuje, kakor je to „Fihposova“ navada. „Narodni list“ piše namreč: „Ta skupina („Jugoslovanski klub“) stoji na stališču krščanstva in na ljudskem (demokratičnem) stališču.“ To je res jezuvitsko! Ali je gospod Špindler postal res tako pobožen, da si uči politike pri sv. Liguoriju? Za klerikalce je vendar krščanstvo le firma; demokracija pa tudi ne more biti nikdar klerikalna. To vse je g. Spindler prejšne čase sam priznal. Ali zdaj hoče s par grdimi psovkami Ježovnik-Roblekovo izdajstvo prikriti. Pa ne bo šlo, pane Špindler!

Nesrečne Haloze. Zdaj šele se pričenja pojasnjevati, kako velikansko škodo je napravila v naših Halozah „šiba božja“, nesrečna toča. Škode je zanesljivo nad dva in pol milijona kron, kajti nobene kat. občine ni, ki bi ne bila prizadeta. Zgornje, srednje in spodnje Haloze, vse je uničeno. Nesrečni vinogradniki! 25 let že upajo na dobro trgatev in 25 let se jim ne posreči. Peronospera, mraz in toča vsako leto. Nevarnost je, da uniči nevihta vse nasade. Ako bi prišla prihodnjo leto zopet toča, bili bi ti nasadi, ki so stali toliko žrtev, popolnoma uničeni. Gre se torej zato, ali naj ostanejo Haloze krasna vinska pokrajina ali ne. In zato se neha zdaj vse strankarstvo in poslanci vseh strank imajo sveto dolžnost, prisiliti cesarsko vlado, da stori nekaj odločilnega. V ta namen so napravili okrajni zastop ptujski, mestna občina ptujska, občina Breg pri Ptuju, filijalka kmetijske družbe, poljedelsko društvo in vinogradniška zadruga v Ptuju skupno prošnjo na vlado. Prepis te prošnje se je odposlal tudi poslancem i. s. g. hofratu Ploju, g. Maliku, g. Markhl, g. Peschke in g. Chiare. V prošnji se zahteva večjo, izdatno podporo za Haložane. To podporo naj se ne jemlje iz kakšnega na pol porabljenega „sklada“, temveč vlada naj določi naravnost večjo, škodi primerno svoto. Pri cenitvi škode naj se nadalje pokliče strokovnjake v vinogradništvu. Doslej so cenili in delili podpore občinski predstojniki ali orožniki. Orožniki imajo pač s svojo službo dosti opraviti in tudi ne morejo biti strokovnjaki. Občinski predstojniki pa so lahko strankarski ali sebični. Kajti tega ni prezreti, da je marsikateri nepotrebni podporo dobil, marsikateri potrebni pa skozi prste gledal. Na delo, torej za nesrečne Haloze!

Ali je res? Glasilo klerikalnega dr. Benkoviča, slaboznana „Posavska straža“ piše v svoji 22. številki doslovno tako-le:

„Ne razumemo prav, komu pravzaprav koristi ta razcepljenost. Cui prodest? Strankam gotovo ne, posebno naši (klerikalni) ne, ker so poslanci druge spodnje-štajerske stranke podali izjavo s katero so polovico svojega liberalnega programa in celo njegove glavne točke snedli...“

Tako stoji torej stvar! Roblek in Ježovnik! Pred vso štajersko javnostjo vaju vprašamo: ali je res, da sta **snedla** svoje napredno prepričanje? Ali je res, da sta **lagala** v volilnem boju, ko sta trdila, da sta napredna in ne klerikalna? Ven z barvo!

O okrajni posojilnici v Ormužu nam poroča več kmetov sledeče: Že pred nekim časom smo se namenili, razjasniti ravnanje te posojilnice z našim imetjem. Njeno lastno premoženje znaša samo 20.000 kron; vkljub temu pa je nakupila tri hiše za ogromno svoto skoraj 100.000 kron; te hiše te vrednosti nikakor nimajo. In kaj mislite, kdo je posojilnici denar dal in ni vedel, da se bo ž njim tako naredilo? To so bili vložniki, ki vendar imajo pravico zahtevati, da se njihovi težavno prihranjeni groši s popolno varnostjo nalagajo. Ali dajejo morebiti hiše, ki so se dosti preplačale in katerih vdrževanje visoko stane, kako varščino za vloge? In kakšen je dohodek teh od okrajne posojilnice s tako nerazumno naglostjo nakupljenih hiš? Vedno so se nierodajni gospodje hvalili, da so vsi prostori v najem dani in zdaj se prikaže da hiše le malo črez $1\frac{1}{2}$% nesejo. In to imenujejo „dobro“ in „varno“ glavnico izročenega jim denarja. Nihče ni tako slaboumen, da bi mislil, da bodo udje načelstva le en krajcar pomanjkljaja povrnili, kajti ta mora po tem njihovem gospodarjenju nastopiti. Čemu pa bili dolžniki?! Ubogi dolžniki, kateri kot udje z vsem svojim že tako zadolženim premoženjem za kako pomanjkanje pri posojilnici jamčijo, so vrh tega primorani, visoke obresti, vstopnino, upravnino itd. plačevati. Mi bi torej vprašali: zakaj potrebuje okrajna posojilnica v Ormužu vse te hiše, ako nobena ni zadosti dobra ali lepa, da bi se v njo preselila?! Ali je morda načelniku dr. Omulecu toliko v korist, če ostane v hiši poleg njegove pisarne?

Nahujskani divjaki pred sodnijo. Poročali smo svoj čas, kako grdo je bila napadena požarna bramba iz Pobrežja pri Mariboru, ko je prišla dne 25. junija pri nekem požaru pomagati. Zdaj je prišla stvar pred sodnijo. Posestnikov sin Jos. Lorbek je bil obsojen na 1 teden zapora, Konrad Černčič in K. Potočnik pa vsak na 48 ur. Žalibog, da se ne more prijeti tistih hujskače v farških uredništvah, ki povzročijo tako divjanje.

Zopet prvaški poštenjak. Lebcelter Pokrajc se je preselil iz Celja v Šoštanj. Manjkalo mu je drobiža. Ker je bil hud „narodnjak“, obrne se je do nekega advokata, ki mu je izročil 24.000 kron iz „Južnoštajerske hranilnice“ v skrbel. Komaj je imel mož to svoto v roki, že je izginil brez sledu... Prvaki jokajo za njim, ali mož je pozabil na vso „narodnost“!

Župnik — krčmar. Fajmošter Pečnik na je poslal sledeči po znanem vzorcu sv. Liguorija skrpani popravek: V zmislu § 19. tisk. n zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na vaše poročilo „Župnik — krčmar“ v štev. 28 Vašega lista z dne 14. julija t. l. 1. Ni res, da bi bili doživeli še kaj novega, da si je župnik Pečnik znal pridobiti lansko leto gostilniško koncesijo, res pa je, da so v tem slovenjegraškem okraju imeli že pred njim tudi župniki gostilniško koncesijo in jo še imajo. 2. Ni res, da bi izvrševal jaz gostilniški obrt v župnijski hiši, res pa je, da izvršuje taisto mežnar v mežnariji. 3. Ni res, da bi jaz imel vedno krčmi kako „fejst punco“ za kelnerico, res pa je da je vedno, od začetka do danes, taisti mežnar za kelnerja, in res je, da taistemu pomaga pri tem zdaj njegova sestra. 4. Sledi, ni res, da bi se jaz kako muzal okoli svojih služabnic, res pa je, da nimam jaz nobene svoje služabnice v krčmi in je tudi nikoli še nisem imel. Podgorje, dne 16. julija 1907. Fr. Pečnik, župnik.

Opomba. Popravek je zelo lep, ali vprašanje je, je-li tudi resničen?! Popečali se bomo s to zadevo še natančneje, ko dobimo nova poročila. Že danes pa bodi pribito, da priznava župnik sam, da poseduje gostilniško koncesijo, kakor jo je posedovalo že troje njegovih prednikov. Torej kar smo mi trdili, to je res. Župnik je res krčmar. Seveda, to vemo sami dobro tega „popravka“, da fajmošter ne pomija vrčka in ne pometa hiše, temveč da ima zato svoje služabnike. Ali to ne spremeni ničesar na cel stvari. Kar se pa lepih kelneric tiče, okoli katerih se župnik „muza“, si šepetajo ljudje še druge povestice v ušesa. Ali naj te povestice enkrat razgrnemo, gospod Pečnik? Brez šale pa bodi povedano po našem mnenju in po nazorih, ki jih mora imeti vsak katoličan, se ne data združiti posel posvetnega krčmarja in dušnega pastirja! Kdor tega ne razume, s tem se ne da govoriti!

Župnika Ilešiča od sv. Bolfenga so odpeljali te dni iz Ptuja v Mariboru, kjer se nahaja zdaj v zaporih okrožne sodnije. Seveda so mu lepo v kočiji peljali; ako bi kdo žemljo iz kote ukradel, peljali bi ga pa uklenjenega. Ta stvar naj bode kakorkoli hoče; zdaj ni za Ilešiča druzega pričakovati nego sodba. Pri tej priliki naj omenimo, da je v sv. Bolfengu zdaj nekaj neumnežov, ki se potegujejo za gospoštra in psujejo vsakega, ki ne veruje na Ilešičovo nedolžnost. Pač hudo, zelo hudo so ti neumili farji vbogo ljudstvo. Taki zabiti tencijali bi pripeljali sami svojo lastno deco, da se župnik z njo — zabava. Sramota!

Gonja proti g. okrajnemu glavarju J. pl. Vistarini, katero je povzročil v prvi vrsti brežiški dr. Benkovič, je zdaj končana. G. Vistarinu se je očitalo, da je več uradnega denarja ukradel in poneveril. Zdaj se je preiskava ustavila, kjer so obdolženemu ni moglo ničesar dokazati. Blamiran je pri tej stvari Benkovič in prav bi bilo, ko bi ga g. Vistarini pred sodnijo poklical.

Otvoritev „Hl. Dreifaltigkeitsquelle“ v Sv. Trojici Slov. Gor. se je zgodila 21. t. m. Bila je to lepa ljudska veselica. Nova slatina leži v občini Zg. Žerjavce v Slov. Gor. v krasni pokrajini. G. Schützu gre pač velika hvala! Obilo sreče!

Pol stoletja duhovnik. 30. t. m. bode praznoval ptujski prošt g. J. Fleck 50 letni duhovniški jubilej. Knezoškof dr. Napotnik sam pride ob tej priliki v Ptuj. Gospod prošt Fleck je splošno spoštovan kot pravi duhovnik.

Letošnji ogled goveje živine se vrši ...le: 3. septembra v Laškem; 4. septembra ...Šečicah; 6. septembra v Šmarju pri Jelšah; ...septembra v Ptuju; 12. septembra v Slo...gradcu; 14. septembra v Radgoni.

Iz Radgone se nam poroča: Danes, dne 21. ...a so pokopali tukaj najstarejšega duhovnika ...tinske škofije, g. Franc Lorenčič. Pokojnik ...i 86 let star in je služboval kot župnik v ...nedelji do konca 80. let. Njegovi tovariši ...bili z njim nezadovoljni, ker je povedal ljud... da ni vse zlato kar se sveti. Kakor znano, ...pokazala svoj čas v gozdu pri Malinedelji „Mati Božja." Cela stvar je bila povzro...po neki na histeriji bolani deklici. Župnik ...čič je to ljudstvo razodel, ker ni hotel ...verja. Potem je šel v penzijo in je živel s ...m bratom v Radgoni; tudi brat je bil du...ik. Obadva sta bila prava, resnična duhov...in in vsled tega tudi splošne spoštovana.

V Trbovljah so leta 1906. izkopali tamošnji ...ogji 4,827 896 metriških centov premoga V ...ntniku pa so ga izkopali 1,513.460 metriških ...tov! V briketni tovarni Daniela Lapa v Ska...i je 20 delavcev izdelalo 81.437 breketov v ...vrednosti 80.622 kron!! V revirno-uradnem ...okrogu Celje je bilo l. 2906 — 8,641.060 ...metriških centov premega izkopanega v vred...nosti 5,699.448 K, če se računa cent premoga ...58 50 vin. Delalo pa je 4356 moških ru...ov, 346 žensk in 147 mladinskih delavcev ...14.—16. leta!)

Zastrupila se je v Framu 24 letna posest...nova hči Johana Vesjak, kakor se govori, iz ...ovne ljubezni.

Štrajk pri „posojilnici" v Slov. Bistrici. De...ci, ki so vslužbeni pri zgradbi posojilnice v ...Bistrici, so pričeli 22. t. štrajkati in zahte...jo skrajšanje delavnega časa.

Cerkveno roparico so zaprli 16. t. v Poli...ah. Žena je okoli 50 let stara in mutasta. ...kradla je razne predmete v cerkvi. Ujeli so ...pred cerkvenimi durmi.

Roparski napad. V Celju je napadel neznanec ...ranaševalca kruha pekovskega mojstra Ach...ncerja v Celju. Z velikim kamnom je hotel ...par fanta premagati, da bi mu vzel denar in ...Končno so prišli ljudje in ga prepodili.

Iz Koroškega.

Klerikalci ubijajo! Prvaško-klerikalna vzgoja ...di vedno lepše plodove. Fanatični duhovniki ...kajo in hujskajo, ljudstvo postaja vedno bolj ...divjano in žganje poviša še, kar je napravilo ...kanje! Kakšni naj bodo tudi učenci tistih ...hovnikov na Koroškem, ki se vlačijo po lastni ...povedi po krčmah s pijano druhal, ki zlo...ljajo cerkev, vero, vse, katerim ni ničesar ...veto? „Ulari pastirja in tvoja čreda bo ...pršena", pravi sveto pismo. Kakoršni so ...pastirji" v duhovski obleki, takšne morajo ...ati „ovčice",.. Iz Klobasnice na Koroškem ...haja vest, ki označi prav očividno podivjanost ...erikalcev. 14. t. m. sta pila v tamošnjem „Narodnem Domu" dva približno 60 letna mo...karja žganje. Ko sta se napila strupene kap...ice, pričel je prepir zaradi zadnjih volitev; kajti ...eden teh mož je bil hud klerikalec, drugi pa ...Šušitzov volilec. Posledica prepira je bil pretep; ...Grafenauerjev volilec je pri temu s palico tako ...ilgo po drugemu starčku u d r i h a l, da je bil ...težko r a n j e n in je čez par dni u m r l. ...Torej navadni **uboj** iz p o l i t i č n e g a s o v r a š...tva! Klerikalni gostilničar pa je gledal pretep, ...brez da bi skušal vse preprečiti, kar bi mu go...vo ne bilo težko. Ubiti Valentin Žergaj, po do...mače „Šuder" je bil oče 4 odrašenih otrok. ...Ubijalec Markus Lušnig je mali kočar in oče 5 ...nepreskrbljenih otrok. Tudi ta je bil enkrat na...prednega mišljenja. Ali pri zadnjih volitvah se ...je pustil zapeljati po politikujočih farjih, češ da ...je „vera v nevarnosti" in da bode „Grafenauer ...jeh pocenil". Zdaj je postal ta možakar na ...stara leta ubijalec! V zaporu mu bode pač ...jeh cenejši", — ali kaj porečejo k temu ne...preskrbljeni otroci? Ves ta slučaj je poučljiv; ...kajti dokazuje nam, da se podivjanost med ko...roškimi črnuhi tudi pred u b o j e m i n u m o...r o m ne vstraši! Zanimivo pa je tudi, da so ...bili klerikalci pri zgradbi „Narodnega doma", ...kjer ima tudi prvaško „izobraževalno društvo" ...svoj sedež, z rokami in nogami nato, da so dobili koncesijo, točiti žganje. Najprve podivja klerikalizem svoje pristaše z verskim hujskanjem, potem jih zastrupi z žganjem in končno napravi iz njih ubijalce ter morilce! Komu se še oči ne odprejo?

„Narodna šola" v sv. Jakobu je torej hvala Bogu otvorjena. Zdaj šele dobimo poročila, kako so pokazali prvaški hujskači ob priliki otvoritve svojo „kranjsko" izobrazbo. Pribito bodi to: kadar hočejo na Koroškem vprizoriti kakšni večji „dirindaj", takrat si pokličejo par štatistov iz Kranjskega. Korošci še niso tako, „navdušeni" od edino zveličavnih prvaških naukov, da bi dovolj glasno „živio" vpili, kadar se prikaže kakšni dr. Brejc, dr. Müller, Podgorc ali Grafenauer. In zato privlečejo hujskači po novi železnici tolpo kranjskih fantalinov, ki se rada zastonj želodce napolni... Prvi prizor pri otvoritvi „narodne šole" v sv. Jakobu v Rožni dolini je bil ta, da se je raztrgalo neko nemško zastavo. Na kolodvoru so psovali opijanjeni kranjski „gostje" vsacega človeka, ki je nemško govoril, z besedami „deutsches Schwein", „Hund", „Kanaille" itd. Od vsacega železničarja se je zahtevalo, da govori slovensko, če je to znal ali ne. Premisliti se mora: možje, ki stojijo v težavni in nevarni službi, se morajo pustiti opsovati od fantalinov, ki so še za ušesi mokri. Neki nahujskani fantalin je pritekel celo z d o l g i m o d p r t i m n o ž e m v kuhinjo kolodvorske restavracije in je hotel napasti gospo Götz. Nekaj odločnih mož je vbogo gospo komaj rešilo. Neki nesramni far je skočil ravno pred odhodom vlaka na nekega slovenskega železničarja, ga udaril z vso močjo po obrazu in zbežal potem v voz. Tako so razširjevali ti kranjski hujskači prvaško „kulturo" na Koroškem. Gnusi se človeku to divjanje, katerega voditelji so — duhovniki. Korošci, ne podajte se tej bandi!

Koroški kaplan in poslanec Walcher, ki je za nemške Korošce isto, kar je za slovenske Podgorc toži dunajski list „Arbeiter-Zeitung", ker ga je ta imenovala „švindlerja". Hm, hm, kdo neki ima prav?

V Velikovcu so izvolili županom g. Hans Pinteritsch ml.. kot namestnika pa zopet gosp. Gratzhoferja. Čestitamo!

Veliki vojaški manevri na Koroškem. Te dni je došla v Celovec večja komisija, ki ima vse za velike manevre pripraviti. Popravljajo se ceste v okraju, kjer bodo vaje. Cesar bode stanoval v deželnem dvorcu v Celovcu, nadvojvoda Franc Ferdinand pa v Schreinerjevi vili v Št. Vidu na Glini. Tudi prideta nadvojvoda Friderik in Leopold Salvator, ki bosta tudi v Celovcu stanovala. Prvič se udeleži teh vaj tudi prostovoljni avtomobilski oddelek. Nadalje pridejo vojni minister feldcajgmajster Schönaich, deželnobrambeni minister fcm. Latscher, fcm. Parmann in drugi visoki oficirji.

Poljedelsko stanje v Velikovcu. Poroča se, da so napravili podjedi (Engerlinge) v velikovškem okraju veliko škodo. Ljudje pravijo, da ne bodo mogli pšenice rezati, ker so vse korenine odžrte. Travniki postajajo rujavi. Otava bode slaba; k sreči je bila mrva boljša.

Taverski tunel — izgotovljen. Taverski predor (Tauerntunnel) je bil torej 21. m. izgotovljen. Severni vhod tega velikanskega in velepomembnega tunela se nahaja 1171 m čez morju okoli 4 km od postaje „Bad Gastein"; južni vhod pa je 1119 m čez morju v bližini Malnice na Koroškem. Predor je 8526 m dolg in je delalo na njim čez 3000 delavcev.

Bele borovnice. V okolici Paterniona je opaziti letos veliko belih borovnic. Grmovje in perje je isti kot pri črnih. Praznoverni ljudje govorijo, da je zakopan zaklad, kjer se najde bele borovnice.

Večja nesreča se je pripetila 19. t. pri zgradbi taverskega tunela na Koroškem. Slab zrak je vplival na delavce, tako da so padli v omedlevico. Trije so padli pri temu v vodo in so utonili.

Samomor. V Arijcu se je obesil hlapec Kristijan Galsterer.

Kamenje na vlak sta metala v Rožu dva fantalina. Vlak se je ostavil in storilca sta bila zasledovana ter so ju tudi dobili.

Ogenj. Preteklo nedeljo je gorelo v Vogličah. Pogorelo je poslopje s hlevi kmeta Trabe. Vse, kar je bilo v hiši, je zgorelo. Komaj se je še živino rešilo. Požar je povzročila menda strela.

Po svetu.

6 otrok umorila. V vasi Tvis na Danskem je umorila neka kmetica 3 otroke svojega soseda, nadalje 3 svoje lastne otroke. Potem se je sama ustrelila. Bila je obupana, ker ji je kočar odpovedal stanovanje.

Nesreča na morju. Ob kalifornskem obrežju v Južni Ameriki sta trčila parnika „Columbia" in „San Petro". Prvi parnik se je takoj potopil in je utonilo nad 100 oseb.

Velika rudarska nesreča se je zgodila na Japonskem v rudniku Toga-Oka. Strupeni plini so se razstrelili, medtem ko je bilo v jami 471 rudarjev. Govori se, da so vsi mrtvi, ali natančnejših poročil še manjka.

Nevihta na Dunaju. 17. t. m. je divjala velikanska nevihta na Dunaju. Oblak se je odtrgal in voda je napravila neprecenljivo škodo. V Neuwaldeggu sta utonila neka žena in njen sin. Vse ceste so bile pod vodo in nevarnost je postajala v nekaterih ulicah velika. Več hiš se je podrlo, že dolgo ni bilo take nevihte na Dunaju.

Morski volk je napadel pri otoku Veglia mladeniča, ki se je tam kopal, in ga potegnil v globočino.

Čudni testament. V Lyonu je umrl neki bogati kovač in zapustil svoje premoženje (2 milijona frankov) svoji ženi, to pa le pod pogojem, da se pusti žena — jezik odrezati...

Zopet draginja. Od septembra naprej se podraži premog za 9 do 10 kron pri vagonu. Tudi jesih in moško perilo bode dražje. To je res že preveč, kar se uganja z bednim ljudstvom.

Gospodarske.

Dolga poraba dobrih plemenskih bikov. Da moramo dobrega plemenskega bika, ki je iz lepega in dobrega plemena in ki je za pleme dober, rabiti za plemenjenje kakor dolgo nam je to mogoče, to je pač za vsakega dobrega bikorejca samo po sebi umljivo. Vkljub temu se še vse premnogokrat zgodi, da bikorejci svoje bike prehitro podredijo in jih potem prodajo. To je deloma tudi vzrok, zakaj se živinoreja vkljub vsem sredstvom in podporam še ni povzdignila tako visoko kakor bi bilo želeti. Velika škoda pri tem, če prodamo bike hitro, tiči najbolj v tem, ker med onim kratkim časom, ko smo jih rabili za plemenjenje, nikakor ne moremo spoznati, ali so res dobri za pleme ali ne. Če s plemenskim bikom dobro ravnamo, ga lepo krmimo in snažimo, potem čez dve do tri leta še ne postane pretežak in len za skakanje in tudi ne hud; pokazalo se je celo pri dobrih in vzornih živinorejah, da se lahko bik rabi za plemenjenje 6—9 let in še dalje. Pomisliti moramo pri tem tudi, da z dvema do tremi leti bik ni še niti popolnoma razvit. Takrat še le in pozneje pride pravzaprav v ono dobo, ko je za plemenjenje najbolj primeren in poraben. Če hočemo dobre plemenske bike dolgo rabiti, se moramo držati sledečih pravil; 1. Mlad bik naj se ne rabi prehitro za skakanje. Biki, ki skačejo prezgodaj in posebno če skačejo v mladosti prevečkrat, izgubijo lahko zelo hitro spolno moč in ne oplemenijo več. Nadalje je zelo razširjena slaba navada, ki pa dobre plemenske bike naravnost pokončuje, da puste bikorejci skakati dobrega bika večkrat zaporedoma, ali da dajo jedno kravo večkrat zaporedoma oplemeniti. Jeden dober skok zadostuje popolnoma; drugi ne koristi prav nič, ampak samo bika oslabi. 2. Ne krmimo bikov preveč na debelost. Glavna hrana za plemenske bike je seno i oves, ne pa kakor se to večkrat zgodi močnati podmet in obloda. Po leti se lahko daje, če ne hodi bik na pašo, detelja zmešana s travo. (Mnogi priporočajo tudi, da se naj menjava poleti suha in zelena krma). Tudi se mora v tem času dajati včasi močna, redilna krma, posebno če ima bik dosti opravka in še ni popolnoma doraščen. Kakor pa ne smemo dajati premastne hrane, tako tudi ne preveč močne, n. pr. žitnega zdroba i. t. d. 3. Skrbeti moramo za to, da se bik redno giblje in da ne stoji samo v hlevu. Če ne more redno na pašo, potem se mu naj da vsaj priliko, da se v pri-